

IRÁNYELVEK

A TANÁCS 2008/119/EK IRÁNYELVE

(2008. december 18.)

a borjak védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról

(kodifikált változat)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel:

(1) A borjak védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló, 1991. november 19-i 91/629/EGK tanácsi irányelvet ⁽³⁾ több alkalommal jelentősen módosították ⁽⁴⁾. Az áttekinthetőség és érthetőség érdekében ezt az irányelvet kodifikálni kell.

(2) A legtöbb tagállam megerősítette a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről szóló európai egyezményt. A 78/923/EGK tanácsi határozattal ⁽⁵⁾ a Közösség szintén jóváhagyta ezt az egyezményt.

(3) A borjak – élő állatokként – szerepelnek a Szerződés I. mellékletében található termékjegyzékben.

(4) A borjútartás a mezőgazdaság szerves része. A mezőgazdaságban dolgozó népesség egy része számára ez bevételi forrást jelent.

(5) Azok a különbségek, amelyek torzíthatják a verseny feltételeit, akadályozzák a borjak, valamint a borjútermékek közös piacának zavartalan működését.

(6) Tehát a termelés ésszerű fejlesztése érdekében a tenyészborjak, illetve a hízóborjak védelmére közös minimumkövetelményeket kell megállapítani.

(7) E tekintetben tudományosan elismert, hogy a borjak, mint csoportosan élő állatok javára szolgál a szükségleteiknek megfelelő környezet. Ezen okból csoportokban kell azokat tartani. Mind a csoportosan istállózott, mind az egyedi boxban tartott borjaknak elegendő helyet kell biztosítani a testmozgáshoz, más szarvasmarhákkal való érintkezéshez és a rendes mozgáshoz, amikor felállnak vagy lefeksznek.

(8) Az e területen történt fejlődésről tájékoztatni kell a hatóságokat, a termelőket, a fogyasztókat és másokat. Ennek következtében a Bizottságnak aktív tudományos kutatást kell folytatnia – az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság véleménye alapján – a borjak jóléte szempontjából leghatékonyabb állattenyésztési rendszerrel (rendszerekkel) kapcsolatban. Ennek megfelelően biztosítani kell a Bizottság számára a feladat sikeres elvégzéséhez szükséges átmeneti időszakot.

(9) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽⁶⁾ összhangban kell elfogadni.

(10) Ez az irányelv nem érinti a II. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ezen irányelv a tenyésztés és hizulás céljából tartott borjak védelmére vonatkozó minimumkövetelményeket határozza meg.

⁽¹⁾ 2007. december 11-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 324., 2006.12.30., 26. o.

⁽³⁾ HL L 340., 1991.12.11., 28. o.

⁽⁴⁾ Lásd a II. melléklet A. részét.

⁽⁵⁾ HL L 323., 1978.11.17., 12. o.

⁽⁶⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „borjú”: szarvasmarhaféle hat hónapos korig;
2. „illetékes hatóság”: a egyes élő állatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében a belső piac megvalósításának céljával alkalmazandó állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről szóló, 1990. június 26-i 90/425/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 6. pontjában meghatározott illetékes hatóság.

3. cikk

(1) 1998. január 1-jétől a következő rendelkezések vonatkoznak valamennyi újonnan épült és újjáépített gazdaságra, valamint mindazokra, amelyeket ezen időpont után helyeznek használatba:

- a) nyolchetes kora után egyetlen borjút sem szabad egyedi boxban tartani, hacsak állatorvos nem tanúsítja, hogy egészségi állapota vagy viselkedése megkívánja, hogy kezelés céljából elkülönítsék. Az egyedi boxnak legalább olyan szélesnek kell lennie, mint a borjú álló helyzetben mért marmagassága, valamint legalább olyan hosszúnak kell lennie, mint a borjú orra hegyétől az ülőgumó hátulsó végéig (csípőcsont) mért testhosszának 1,1-es szorzata.

A borjú egyedi boxának (kivéve a beteg állatok elkülönítésére szolgálónak) fala nem lehet tömör, hanem perforálnak kell lennie, amely lehetővé teszi a borjú számára a közvetlen vizuális és fizikai kapcsolat létesítését;

- b) a csoportosan tartott borjak esetében legalább 1,5 m² nagyságú szabad területnek kell jutnia minden 150 kilogrammnál kisebb élő súlyú borjúra, legalább 1,7 m² nagyságú szabad területnek minden 150 kilogramm vagy annál nagyobb, de 220 kilogrammnál kisebb élő súlyú borjúra, valamint legalább 1,8 m² nagyságú szabad területnek minden 220 kilogramm vagy annál nagyobb élő súlyú borjúra.

Azonban az első bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók:

- a) azon gazdaságokra, ahol kevesebb, mint hat borjút tartanak;
- b) a szoptatás idejére az anyjukkal tartott borjakra.

(2) 2006. december 31-től az (1) bekezdésben előírt rendelkezések minden gazdaságra vonatkoznak.

⁽¹⁾ HL L 224., 1990.8.18., 29. o.

4. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a borjak tenyésztésének körülményei megfelelnek az I. mellékletben meghatározott általános rendelkezéseknek.

5. cikk

A tudományos haladás figyelembevétele céljából az I. melléklet általános rendelkezései a 10. cikk (2) bekezdésében hivatkozott eljárásnak megfelelően módosíthatók.

6. cikk

A Bizottság 2006. január 1-jéig – az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság véleménye alapján – jelentést nyújt be a Tanácsnak a borjak jóléti követelményeinek körtani, tenyésztéstechnikai, élettani és viselkedési szempontból megfelelő intenzív tenyésztési rendszerrel (rendszerekkel), valamint a különböző rendszerek szociális és gazdasági vonatkozásaival kapcsolatban a jelentés következtetéseinek szempontjából lényeges javaslatokkal együtt.

7. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy vizsgálatokat végeznek az illetékes hatóságok felelősségére, az ezen irányelv rendelkezései betartásának ellenőrzése céljából.

Az említett – más célból végzett ellenőrzések alkalmával is elvégezhető – vizsgálatok minden évben a tagállamokban alkalmazott különböző tenyésztési rendszerek statisztikailag reprezentatív mintájára terjednek ki.

(2) A 10. cikk (2) bekezdésében hivatkozott eljárásnak megfelelően a Bizottság kidolgozza az ezen cikk (1) bekezdésében előírt vizsgálatok elvégzésének szabályzatát.

(3) A tagállamok minden második évben, április utolsó munkanapjáig, illetve első alkalommal 1996. április 30-ig tájékoztatják a Bizottságot az előző két évben az e cikknek megfelelően elvégzett vizsgálatok eredményeiről, többek között az elvégzett vizsgálatoknak a területükön lévő gazdaságok számához viszonyított számáról is.

8. cikk

A Közösségbe történő behozataluk céljából, a harmadik országokból származó állatokat az adott ország illetékes hatósága által kiállított bizonyítványnak kell kísérnie, amely igazolja, hogy az ezen irányelv által a közösségi származású állatok számára előírt bánásmóddal legalább egyenértékű bánásmódban részesültek.

9. cikk

A Bizottság állat-egészségügyi szakértői – amennyiben ezen irányelv egységes alkalmazása érdekében szükséges – az illetékes hatóságokkal együttműködve helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek. Az ellenőrzéseket végző személyeknek eleget kell tenniük a betegségek terjesztésének elkerülését szolgáló különleges személyes higiéniai intézkedéseknek.

Az a tagállam, amelynek területén ellenőrzést végeznek, a szakértőknek feladataik teljesítéséhez szükséges segítséget megad. A Bizottság tájékoztatja az érintett tagállam illetékes hatóságát az ellenőrzések eredményeiről.

Az érintett tagállam illetékes hatósága megteszi az ellenőrzések eredményeinek figyelembevételéhez szükséges intézkedéseket.

A harmadik országokkal való kapcsolatok tekintetében a harmadik országokból a Közösségbe behozott állatok állat-egészségügyi ellenőrzésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1991. július 15-i 91/496/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ III. fejezetének rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az ezen cikk alkalmazására vonatkozó általános szabályokat az ezen irányelv 10. cikk (2) bekezdésében hivatkozott eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

10. cikk

(1) A Bizottságot az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 58. cikke alapján létrehozott Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

11. cikk

A Szerződés általános szabályaival összhangban, a tagállamok a területükön a borjak védelmére az ezen irányelvben megállapítottaknál szigorúbb rendelkezéseket is fenntarthatnak, vagy alkalmazhatnak. Minden ilyen intézkedésről tájékoztatják a Bizottságot.

12. cikk

A II. melléklet A. részében meghatározott irányelvekkel módosított 91/629/EGK irányelv hatályát veszti, a II. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a III. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

13. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

14. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2008. december 18-án.

a Tanács részéről

az elnök

M. BARNIER

⁽¹⁾ HL L 268., 1991.9.24., 56. o.

⁽²⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

I. MELLÉKLET

1. A borjak elhelyezésére használt helyek és különösen a bokszok építéséhez használt anyagok, valamint azok a felszerelések, amelyekkel a borjak érintkezésbe kerülhetnek, nem lehetnek ártalmasak a borjakra, és alkalmasnak kell lenniük az alapos tisztításra és fertőtlenítésre.
2. A vonatkozó közösségi szabályok megállapításáig, az áramutések elkerülése érdekében az elektromos áramköröket és berendezéseket a hatályban lévő nemzeti szabályok szerint kell felszerelni.
3. Az épület szigetelésének, fűtésének és szellőztetésének biztosítania kell, hogy a légáramlás, a porszint, a hőmérséklet, a relatív páratartalom és a gázok koncentrációja a borjakat nem károsító szinten maradjon.
4. Valamennyi, a borjak egészsége és jóléte szempontjából lényeges automatikus vagy mechanikus berendezést naponta legalább egyszer ellenőrizni kell. A felfedezett meghibásodásokat azonnal ki kell javítani, vagy – amennyiben ez nem lehetséges – a hiba kijavításáig meg kell tenni a megfelelő lépéseket a borjak egészségének és jólétének biztosítása érdekében, mégpedig alternatív takarmányozási és környezetfenntartási módszerek alkalmazása révén.

Ha mesterséges szellőztető berendezést alkalmaznak, intézkedni kell megfelelő tartalék berendezésről, amely a berendezés meghibásodása esetén biztosítja a borjak egészségének és jólétének megőrzéséhez szükséges légcserét, valamint riasztórendszerről, amely jelzi a hibát az állattenyésztőnek. A riasztórendszert rendszeresen ellenőrizni kell.

5. Tilos a borjakat állandó sötétben tartani. A tagállamok különböző éghajlati viszonyait figyelembe véve, viselkedésbeli és élettani szükségleteik kielégítése céljából intézkedni kell a megfelelő természetes vagy mesterséges világítás biztosításáról; ez utóbbit legalább a normális körülmények között délelőtt 9 és délután 5 óra között észlelhető természetes fény időtartamával megegyező ideig kell működtetni. Továbbá a borjak bármikor történő megvizsgálásához szükséges erősségű (rögzített vagy hordozható) fényforrásnak kell rendelkezésre állnia.
6. Minden, istállóban tartott borjút a tulajdonosnak vagy az állatokért felelős személynek naponta legalább kétszer, szabadban tartott borjak esetében naponta legalább egyszer meg kell vizsgálnia. Bármely, betegnek vagy sérültnek látszó borjút azonnal megfelelő kezelésben kell részesíteni, továbbá a lehető leghamarabb állatorvos tanácsát kell kérni minden olyan borjú esetében, amely nem reagál az állattartó gondozására. Amennyiben szükséges, a beteg vagy sérült borjakat száraz és kényelmes alommal ellátott, megfelelő helyen kell elkülöníteni.
7. A borjak elhelyezését úgy kell kialakítani, hogy minden borjú nehézség nélkül le tudjon feküdni, tudjon pihenni, felállni és tudja magát ellátni.
8. A borjakat tilos lekötni, kivéve a csoportosan tartott borjakat, amelyek a tejjel vagy tejpótlóval való táplálásuk idején egy óránál nem hosszabb időtartamra lekötethetők. Ha az állatokat lekötik, a lekötés nem okozhatja a borjú sérülését, továbbá azt rendszeresen ellenőrizni kell, valamint úgy kell igazítani, hogy kényelmes legyen. A lekötőket úgy kell kialakítani, hogy elkerülhető legyen a fulladás vagy sérülés veszélye, valamint hogy lehetővé tegyék a borjú számára a 7. pont szerinti mozgást.
9. A keresztfertőzések, valamint a kórokozók elszaporodásának megelőzése érdekében a borjak számára fenntartott szálláshelyeket, rekeszeket, felszereléseket és eszközöket megfelelően tisztítani és fertőtleníteni kell. A szag csökkentése, valamint a legyek és rágcsálók vonzásának megelőzése érdekében a bélsarat, vizeletet és el nem fogyasztott vagy kiszóródott takarmányt a szükséges gyakorisággal el kell távolítani.
10. A padozatnak a borjak sérülésének elkerülése végett simának, de csúszásmentesnek kell lennie, továbbá úgy kell azt kialakítani, hogy a rajta álló vagy fekvő borjaknak ne okozzon sérülést vagy szenvedést. A padozatnak meg kell felelnie a borjak méretének és súlyának, továbbá szilárd, egyenletes és stabil felületet kell képeznie. A fekvőhelynek kényelmesnek, tisztának és megfelelő vízelvezető képességűnek, valamint a borjak számára ártalmatlannak kell lennie. Minden két hétnél fiatalabb borjú számára megfelelő almot kell biztosítani.

11. Jó egészségük és jólétük biztosítása érdekében gondoskodni kell a borjak korának, súlyának, viselkedésbeli és élettani szükségleteinek megfelelő táplálékról. Ennek érdekében táplálékuknak elegendő vasat kell tartalmaznia, annak biztosítására, hogy vérükben a hemoglobin literenkénti szintje átlagosan legalább 4,5 mmol legyen, és minden két hétnél idősebb borjú számára egy legkisebb napi adagnak megfelelő rostos takarmányt kell biztosítani, amely adag mennyiségét nyolchetes és húszhetes koruk között napi 50 grammról napi 250 grammra kell emelni. A borjakra szájkosarat rakni tilos.
  12. A borjakat naponta legalább két alkalommal kell etetni. Csoportosan tartott borjak esetében, amelyek nem *ad libitum* etetésűek, vagy abban az esetben, ha nem automatikus működésű takarmányellátó berendezést alkalmaznak, minden borjúnak a csoport többi tagjával azonos időben kell a takarmányhoz jutnia.
  13. A kéthetesnél idősebb borjaknak elegendő mennyiségű friss vízhez kell jutniuk, vagy lehetőséget kell biztosítani számukra, hogy folyadékbeviteli igényüket más folyadékok elfogyasztása révén elégítsék ki. Meleg időjárási viszonyok esetén vagy beteg borjak számára azonban a friss ivóvizet mindenkor biztosítani kell.
  14. Az etető- és itatóberendezéseket olyan módon kell megtervezni, kialakítani, elhelyezni és karbantartani, hogy a borjak takarmányának és vizének elszennyeződését minimálisra csökkentsék.
  15. A borjaknak szarvasmarhaféle colostrumot kell kapniuk születésük után a lehető leghamarabb, valamint minden esetben életük első hat óráján belül.
-

II. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és annak módosításai

(lásd a 12. cikket)

A Tanács 91/629/EGK irányelve
(HL L 340., 1991.12.11., 28. o.)

A Tanács 97/2/EK irányelve
(HL L 25., 1997.1.28., 24. o.)

A Bizottság 97/182/EK irányelve
(HL L 76., 1997.3.18., 30. o.)

A Tanács 806/2003/EK rendelete
(HL L 122., 2003.5.16., 1. o.)

kizárólag III. melléklet, 25. pont

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre előírt határidők listája

(lásd a 12. cikket)

Irányelv	Átültetés határideje
91/629/EGK	1994. január 1.
97/2/EK	1997. december 31.

III. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

91/629/EKG irányelv	Ez az irányelv
1. és 2. cikk	1. és 2. cikk
3. cikk (1) bekezdés	—
3. cikk (2) bekezdés	—
3. cikk (3) bekezdés, első albekezdés	3. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
3. cikk (3) bekezdés, második albekezdés, bevezető szavak	3. cikk (1) bekezdés, második albekezdés, bevezető szavak
3. cikk (3) bekezdés, második albekezdés, első francia bekezdés	3. cikk (1) bekezdés, második albekezdés, a) pont
3. cikk (3) bekezdés, második albekezdés, második francia bekezdés	3. cikk (1) bekezdés, második albekezdés, b) pont
3. cikk (3) bekezdés, harmadik albekezdés	3. cikk (2) bekezdés
3. cikk (4) bekezdés	—
4. cikk (1) bekezdés	4. cikk
5–10. cikk	5–10. cikk
11. cikk (1) bekezdés	—
11. cikk (2) bekezdés	11. cikk
—	12. cikk
—	13. cikk
12. cikk	14. cikk
Melléklet	I. melléklet
—	II. melléklet
—	III. melléklet